

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANV VI : NÚM. 123

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 8 d'Agost de 1925

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

La lluita contra la blasfèmia

L'intenció de l'Apostolat de l'Oració d'aquest mes d'agost, beneïda pel Sant Pare, és de pregar per l'extengiment de la blasfèmia. Amb tal motiu l'Ivon l'Escop, apostol de la «Lliga del bon mot», ha publicat demunt «Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesús» un notable i llarg article, que reproduïrem en varies vegades en nostres columnes, comensant avui en les següents parrafades:

Contumeliosia locució contra Déu, pecat greússim, que no respecta altures, que no repara en mitjans; pecat personal, pecat social, pecat d'escàndol, paraula de dimoni; veusaquí la blasfèmia! *Nihil horribilius blasphemia* (Res mes horrible que la blasfèmia), diu Sant Jeroni. *Omne peccatum comparatum blasphemia levius est* (Tot pecat es lleu comparat amb la blasfèmia), diu Sant Tomás. (1) Més pequen els qui blasfemen de Déu triomfant en els cels, — diu Sant Agustí—que els que el crucificaren en la terra. (2)

«Es un crim horrible—diu el Bisbe de Lleyda—(3) el qual va contra l'honor i la majestat de Déu, que el blasfem menysprea; contra sa omnipotència, de la qual no fa cas; contra el seu Poder, que desafia amb l'insult; contra la seva Bondat, a la qual paga amb ofenses...; contra las altres Perfeccions que de fet nega i pretén deslluir. Es un crim públic i procaç: el peccador deshonest, el lladre s'amaguen fins dels homes; el revolucionari, que va contra la societat, actua en l'ombra; el blas-

fem peca davant de tothom, sense miraments, a plena llum del dia. Es un crim inexcusable; no atenuat per la passió, que encega al venjatiu; ni pel delecte, que trastoca al voluptuós; ni pel guany, que estimula al fraudulent: és a sang freda, deliberadament, amb tota impudícia. Es inexplicable, no sols l'impiu i l'indiferent, els qual no haurien d'afrontar allò que no creuen o que per a ells res significa, sinó principalment en el cristià, favoregut per Déu amb tots els béns de naturalesa i gràcia, amb el dó excels de la paraula, negat als animals i éssers inferiors, i amb l'auxili sens el qual fins el mateix pecat esdevindria impossible. Va contra l'ordre de la naturelesa, el qual és un càntic perennal a la majestat divina i reconeix l'home com rei i pontífice de la creació. Va contra l'orde de la raó, el qual dicta la gratitud i no la rebel·lió i odi als beneficis a cada moment rebuts de l'existència, i amb inesgotable continuïtat i perseverància. Va contra l'ordre social, que es funda en el respecte a l'autoritat, en la raonada submissió de l'inferior al superior, en la prestació de serveis a canvi de l'ordenada protecció i tutela. Es, per ço mateix, el blasfem, com ponderen els ascetes i oradors sagrats, pitjor que un malfactor, puix roba al Creador la seva honra i glòria; pitjor que un pagà, car el mateix Nabucodonosor va ordenar que el qui blasfemés del Déu d'Israel fos mort i arrasessin sa casa (1); pitjor que un musulmà, car, aquests mai teneguen ni blasfemen d'Alah i el seu profeta; pitjor que un heretge, car, professant la fe, ofèn l'Autor d'ella; pitjor que els mateixos butxins de Crist, els quals l'ofengueren en la seva vi-

(1) Lum. Theol., II-II, qu. XIII, a. 3

(2) In Matth. cap. 26.

(3) Boletín Of del Obispado de Lérida, 14 marzo 1925.

(1) Daniel, III.

da d'humiliació, i el blasfem l'ofén en la seva vida de glòria; pitjor que els irracionals, que no van mai contra el seu amo; pitjor que els mateixos dimonis, puix aquests sofreixen ja condemna eterna, i aquell està gaudint de la llibertat i fineses del seu pròvid benefactor. Per això als ulls de la fe, és un pecat de lesa-divinitat, de sacrilegi, de summa malícia de desagraïments sense límits ni fons; és la manifestació exterior de l'odi a Déu, que és la més monstruosa de les prevaricacions contra el Senyor; és, en un mot, el llenguatge propi dels condemnats.»

Volums enters es podrien escriure sobre la gravetat i irracionalitat de la blasfèmia, però aquests estudis resulten ésser innecessaris per als creients i per als no creients.

NO HO NECESITEN ELS CREIENTS, perquè són ja uns convençuts. Saben ells prou bé que la blasfèmia és un pecat greússim, una ofensa sense defensa, la més horrible i abominable, contra la Suprema Majestat de Déu, davant el qual tothom s'ha d'inclinar; tota nova ponderació és parlar d'una cosa caneguda i ben dirigida.

TAMPOC ES NECESITA PER ALS NO CREIENTS. Si no creuen en Déu, per què el blasfemen? Demés, com diu el Dr. Torras i Bages, la blasfèmia és una afirmació, encara que brutal, de Déu.

SI CREUS EN DÉU PER QUE EL NEGUES?
I SI NO HI CREUS, PER QUE EN RENEGUES?

Si creus en Déu i el negues, ets un criminal; i si no hi creus i en renegues, et comportes com un boig.

Diu un obrer italià: (1) «El qui blasfema no és un home, perquè no fa ús de la raó.

No és una bestia, perquè parla. No és un dimoni, perquè té llibertat. És un no-res, que ofén el Tot.

(1) Chi bestemia non è un uomo, perche non ha uso della ragione. Non è bestia, perche parla. Non è demone, perche a la liberta. E'un nulla che offende il Tutto.

Prech al company qui defunt
me tancarà dins la caixa,
vulla escriuremhi al demunt:
«Nasqué ab la sort massa baxa
y el pensament massa amunt.»

MARIAN AGUILÓ FUSTER.

IDEAL DE PATRIA

L'ideal de la Pàtria no és res més que l'amor ben ordenat de si mateix, perquè la Pàtria és l'irradiació mútua dels nostres afectes en tot lo que ens volta; la Pàtria és el cercle més ample de l'amor de família; la Pàtria comprèn fins el reflexe més llunyà de lo més íntim que fa la modalitat nostra; i per això comprèn a tothom qui parla com nosaltres, qui té la mateixa llum en el mirar i el mateix posat en el gest, i acull les mateixes costums i té semblant manera de viure.—LLUIS MILLET.

Bolleti de L'ARPA D'INCA

Subscripció de donatius per la SENYERA que se reculleix de les senyores, fadrines i minyones que les agrade les belles cançons.

Suma anterior 47 ptes.

- 48, Sta. Beatriu Aguiló Pomar, 1 pta. —
49, Sta. Maria S. Salom Ferrer, 1 pta.—50
Sta. Severa Oliver Ferrer, 1 pta. — 51.
Sta. Rosa Amer Bennassar 2 ptes. —
52, Sta. Maria de la Encarnació de la Cueva, 1 pta. — 53, Maria Monserrat Amengual Ribas, 1 pta. — 54 Ayna Maria Guardiola Isern. 1 pta.
55, Donya Dolors Payeras de Armengol, 1 pta. — 56, Senyoretas Francisca i Enriqueta Cerdó, 2 ptes. — 57 Donya Catalina Borràs de Riera, 1 pta. — 58, Senyoretas Antonia i Petra Fluxà, 2 pta. — 59 Donya Maria Montaner de Nicolau, 3 pts. — 60, Senyoretas Concepció i Antonia Nicolau, 2 ptes. — 61, Sta. Catalina Enseñat 5 ptes — 62 Exma. Condesa de Peralada, 5 ptes. — 63, Sta. Maria Rubert 1 pta. — 64, Sta. Joana Flores, 1 pta. — 65, Francisca Ferragut, 1 pta. — 67, Joana Ramis 1 pta. — 68' Sta. Clara Gilabert, 1 pta. — 69, Aineta Mir, 1 pta. — 70, Sta. Margalida Beltràn, 1 pta. — 71 Sta. Petra Pujadas, 1 pta. — 72, Maria Cortés, 1 pta. — 73, Sta. Catalina Salas, 1 pta. — 74, Sta. Joana Mrrtorell, 1 pta. — 75, Sta. Francisca Amer, 1 pta. —

76, Magdalena Alzina, 1 pta. — 77 Senyoretetes Antonia i Joana Alzina, 5 ptes. — 78, Sta. Joana Depuy, 1 pta. — 79, Apolonia Mora de Martinez, 1 pta. — 80, Donya Coloma Garcia Viuda de Beltran, 5 ptes. —, 81 Sta. C. A., 2 ptes.

Suma total 104

NOUS SOCIS PROTECTORS

- D. Pere Amer Sastre
 » Francesc Valls Aguiló
 » Joan Campins
 » Gregori Balaguer Costa
 » Agustí Janer

EXCURSIO

El dia de l'Assunció de la Mare de Deu, 15 d'agost «L'Harpa» anirà a Pollensa per a visitar el sepulcre del gran poeta mallorquí, Mossèn Miquel Costa i Llobera, i així patentisar els sentiments d'admiració i gratitud que sent per la seva virtut i obra poètica.

Es provable que després de haver complimentat les autoritats pollensines, l'Orfeó vagi a dinar al Port i doni, al capvespre, un concert a part o banda en obsequi dels estivetjants d'aquelles plaques.

Si algún soci protector ens valgués a companyar, tenga la bondat de avisar dins els primers dies de la setmana entrant.

UN ALTRE ORFEONISTA A LA GUERRA

En Joan Estrany Ferrer, de la corda de baixos, se despedí de sos companys per haver estat destinat a fer el servici militar an el Marroc.

Sentim fonament l'ausència i falta de l'orfeonista amic, i li desitjam sort en son camí, que Deu faci planer i pugui tornar aviat.

Cronica d'Inca

Dia 31.—Continuant la crònica de les festes patronals hem de dir que després de la bella festa escolar, tant culta i joliva, s'en celebra una altra de feisor artística en la funció musical que se va fer el vespre en el Teatre d'Inca.

Aquell coliseu, a pesar de la calor que feia, es va veure ple de gent distinguida, i dèim distinguida no solsament a les per-

sones de casa bona sino aquelles altres de la demogràsia que tenen l'ànima distinguida i sensible per fuir emanacions de la divina música

La primera part del festival estigué a càrreg de «L'Harpa d'Inca». Cantà les gàies cançons: «Himne Mallorquí,» d'A. Pol; «Serenata,» de Otto; «El Comte Arnau,» d'En Mas i Serracant; «Vou verivou,» d'En Pedrell; «Negra Sombra,» de J. Montes; «Fum, Fum,» d'En Lambert; el decé coral, d'En Bach; «La cançó del Solveig,» d'En Grieg; i «La Serdana de les Monjes,» d'En Morera.

Totes foren aplaudides de bò, i per correspondre als aplaudiments del públic va donar de plus la joiosa cançó «La Viudeta d'En Pecanins»

La segona part l'etzecutà la música de Seuva «La Musa», que avui està d'enhora-bona per haver aguantat el primer premi an el Concurs de bandes que es celebrà a Ciutat, per les festes sense fires.

Baix la batuta de son Director, don Bartomeu Oliver, tocà tres difícils peces de concert, i degut als aplaudiments de que fou objecte donà una tocada d'afegitó.

Al comensar, tocà la marcha real, que el públic va escoltar de dret.

Va esser una festa musical que hauria agradat a orfeu si hi fos estat, tal era la seva etzecució impecable.

Dia 1 d'agost.— Es fa la cursa de toros de mort anunciada. El Cronista amb això de toros de mort no hi entén, quand no sia enterrats a dins s'olla Però diven els aficionats que en la cursa hi va haver de tot, bo i dolent.

Va esser mala per l'Empressari que sols tengué mitja entrada i per afegitó els niguls taparen el sol i li feren la guitze, perque molts amb entrada de sol porien anar a l'ombra (dels niguls)

Els braus eren nobles i valents, bons per lluir-se els destres; però ells, si be procuraven agradar sols algunes vegades heu conseguiren. El públic estava insaciable i demanava cavalls i més cavalls, que els picadors no defensaven prou com era el seu deure. Se va fer gran destroça d'aquests innocents animals, que durant sa vida han servit a l'homo i que allà la colen per fer-lo riure.

Aiximateix té unes coses el rei de la creació!

L'Empresa de cavalls també ha quedat

esquelabrada. Els picadors — nos dèia un aficionat a l'art taurí — merexien esser fancats dins la pressó.

En conjunt, s'ha celebrat, sense accidents, la Festa Nacional, que no és poc, ni pot faltar a nostra festa patronal per esser bona. Ja els antics tenien el Brau de l'Obra. En mig de tot, el poble deu estar agraït a l'Empressari, que sense el mareix popular dels altres anys hem tengut toros.

Les festes d'enguany han sortit lluïdes i avengudes sense el programa pretencions d'altres vengudes. Es que la Comissió de festes ha cuidat dels més petits detalls, perque no hi hagués cap punt escapat. Componen dita Comissió, el Batle don Miquel Pujadas, i els regidors don Miquel Mir, don Jaume Estrany, don Marià Calderón i don Miquel Aguiló, a qui felicitem pel seu èxit.

També formava part de la Comissió de festes, a més dels regidors, don Alexandre Bordoy Empresari del Teatre, que treballava amb curolla.

—Avui, dia dos, a Sant Francesc s'és verificada la festa del jubileu de la Porciúncula dedicada a la Mare de Déu dels Angels. Els cultes religiosos solemnament celebrats per la Comunitat de Franciscans són els següents: novena, processó de les relíquies de Sant Francesc, vespres i completes, ofici major amb sermó i el vespre plàtica, lletanies cantades i la bendició amb el Santíssim.

Ha ocupat la Càtedra Sagrada el Rnt. Pare Cristofol Esteva, Franciscà.

Tot el dia aquella esglèsia és estada visitadíssima de feels amb motiu de aguanyar-se el perdó d'Assis.

Dia 4.— Amb solemnitat s'ha celebrada la festa de Sant Domingo a l'esglèsia que porta aquest gloriós nom. Ha predicat Mn. Julià Samper i s'ha cantada la missa «Te Deum laudamus» d'En Perossi.

Aquesta festa té certa popularitat, puis tots els anys els veinats d'aquella barriada organitzen una festa cívica que es molt concorreguda i popular.

Dia 6 —El dijous en nostre mercat és ben concorregut, principalment a les places de verdures. El blat anava a 26 ptes. cortera.

Vida Municipal

Ajuntament en plè. — durant la segona quincena de Juliol i dia sis del corrent, l'Ajuntament en plè ha celebrat sessions extraordinaris, acordant:

a) Concedir un plas que acabarà dia 15 del proper Setembre, pera arreglar el tubos de les canals, puis, los que no arribin a terra estan afectats per un arbitre, que és més gravós que el que pesa demunt les teulades sense canal.

b) No contestar la demanda contenciosa-adminisrativa interposada p'els senyors Ensenyat Alonso, a devant el tribunal provincial, contra la Corporació municipal, per no haver autorisat certes obres an el carrer de Comers. Aquest acort se prengué prèvi consulta feta a dos advocats.

c) Encarregar al Arquitecte municipal la confecció del plá d'alineació i rasant del carrer de la Mostra.

Concurs de fatxades. — El Jurat calificador de las fatxades de cases particulars adornades e iluminades, durant les derres festes patronals, ha fallat, concedint el quart prèmi a D. Francesc Fiol i el quint a D. Llorenç Beltrán, p'els respectius frontis dels carrers Major i Sant Bartomeu.

Els demés prèmis s'han declarat deserts.

Colònia escolar. — dia 7 d'aquest mes sortiren d'Inca dos alumnes de les escoles públiques, que nostro Ajuntament subvenciona per formar part de la Colònia Escolar Provincial. Aquesta s'instalarà an el Port de Sóller.

Concerts musicals. — La música del Regiment toará tots els diumenjes, a la plassa Major o a la de l'Esglèsia, a la posta del sol, fins al dia del *Dijous Bò*.

Aquests concerts públics s'efectuan a instància de la Comissió Permanent de l'Ajuntament, qu'acordá subvencionar dita banda militar.

SOLUCIÓ A LA FUGA DE VOCALS DEL NUMERO PASSAT

A Pollensa són les paumes
per una que n'he mesté.

Som perseguida de Jaumes
com un se'n va s'altre vé.